

NYÍLT LEVÉL MAGYAR PÉTER MINISZTERELNÖK ÚRHOZ

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Húsz év telt el a 2006. október 23-i események óta. Közeledik az évforduló, amely egy egész ország számára máig fájdalmas emlékeket idéz fel: a rendőri erőszakot, a jogtalanságokat, a súlyosan megsérült embereket és mindazokat, akik akkor az utcákon a szabadságukért és az igazságért álltak ki.

Ezeknek az eseményeknek máig nincs olyan, méltó és közös emlékműve, amely az áldozatok és a sérültek sorsát, valamint az egymásért kiálló emberek gesztusát egyetlen, mindenki számára érthető jelképben őrizné meg.

Egy ilyen emlékmű terve már megszületett. A Dohány utca bejáratánál azt a megrázó pillanatot idézné fel, amikor a rendőri akció során gumilövedékkel szembe lőtt, súlyosan megsérült **Nagy Lászlóhoz** egy másik tüntető lehajol, és karjába veszi őt. Ez a pillanat egyszerre szól az áldozatról, a szenvedésről, az irgalomról, a bajtársiasságról és arról az emberi szolidaritásról, amely a legnehezebb pillanatokban is képes szembeszállni az erőszakkal.

Fontos hangsúlyozni: **ez nem egyetlen embernek, és nem valamelyik politikai pártnak állítana emléket.** Nagy László tragédiája egy egész korszak és az akkori áldozatok sorsának jelképe. Az emlékmű a 2006. október 23-án törtéteknek, az áldozatoknak és sérülteknek, valamint a mindenkori erőszakos hatalom áldozatainak állítana emléket.

Ön különösen jól ismeri ezt a történetet.

Ön már akkor, fiatal ügyvédjelöltként ott állt a 2006-os sérültek és áldozatok mellett. A **Ne Féljete! Alapítvány** munkájában részt vett, segítséget nyújtott a rendőri túlkapások sérültjeinek, és édesapjával, **Magyar István ügyvéddel** együtt képviselte azokat a

sérülteket, akiknek a szemét kilőtték. Magyar István Nagy László jogi képviselőjét is ellátta.

Ez olyan személyes és történelmi kapcsolat a 2006-os eseményekhez, amely kevés mai közéleti szereplőről mondható el.

Ön egyszer már ott állt a 2006-os sérültek és áldozatok mellett. Most, húsz évvel később történelmi lehetősége van arra, hogy Magyarország miniszterelnökeként is melléjük álljon.

Ezért arra kérjük Önt, hogy miniszterelnöki tisztségéből fakadó felelősségével és lehetőségével élve támogassa az emlékmű megvalósítását, és segítsen abban, hogy a húszadik évfordulóra végre méltó emléket állíthassunk a 2006-os események áldozatainak és mindazoknak, akik akkor sérültek meg, vagy akik az erőszak elszenvetőivé váltak.

A kezdeményezés társadalmi támogatására **2024 óta aláírásgyűjtés is folyik**. Azok, akik fontosnak tartják, hogy ez az emlékmű megvalósuljon, a kezdeményezés honlapján saját aláírásukkal is kifejezhetik támogatásukat:

memento2006.com

Úgy gondoljuk, hogy egy nemzet történelmi emlékezete nem lehet kizárólag pártpolitikai kérdés. Vannak pillanatok, amelyekhez az idő múlásával sem szűnik meg a közös felelősségünk. A 2006. október 23-i események ilyen pillanat.

A húszadik évforduló alkalmat adhat arra, hogy a politikai szembenálláson túllépve közösen mondjuk ki: **az áldozatok szenvedése nem merülhet feledésbe, és az erőszaknak soha többé nem lehet helye a magyar közéletben.**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Kérjük, álljon most is azok mellé, akik húsz évvel ezelőtt segítségre szorultak. Tegye lehetővé, hogy az emlékmű a történelmi helyszínen, méltó körülmények között megvalósulhasson.

Húsz év után eljött az idő az emlékezésre.

Budapest, 2026. szeptember 07.

Szilágyi Ákos

az emlékmű tervezője, a kezdeményezés elindítója

Dr. Papp Lajos professzor

az emlékmű védnöke